

[Vibeke Grønbæk]

keprøve. Men indtil det eventuelt viser sig, at Københavns Kommune er ude, hvor man ikke kan bunde, er det svært at se begrundelsen for en ændring af boligreguleringslovens § 50.

Derimod kunne der være al mulig grund til at foretage en kulegravning af lovens kapitel 7, som § 50 er en del af. Reglerne om beboelse i dette kapitel 7 er lovteknisk og administrativt noget af et morads. Fortolkningen er omstridt, og en betydelig del af regelsættet – f.eks. reglen om tvangsmæssig genudlejning af enhver bolig, som har stået tom i mere end 6 uger – anvendes ikke i praksis.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse er det kapitel 7 som helhed, man skal tage fat på, hvis man vil gå sagligt til værks, og det burde Socialdemokratiet vel egentlig også være motiveret for, eftersom man for tiden netop drøfter en ændring af lejelovgivningen under de såkaldte fase 2-forhandlinger med boligministeren. Det ville oven i købet være i fin overensstemmelse med den melding, som Socialdemokratiet gav ved førstebehandlingen af ministerens forslag om huslejeafstansning i nyt privat udlejningsbyggeri, hvor man kraftigt opfordrede boligministeren til ikke at lave om på små hjørner af lejelovgivningen.

Det Radikale Venstre vil altså ikke på forhånd afvise dette lovforslag, men vi kan ikke på nuværende tidspunkt se, at der er behov for det, og først og fremmest synes vi, at det skal indpasses i en lang større lejelovssammenhæng.

Lysholm Christensen (KRF):

Lovforslag nr. L 86 er jo et af de forslag, der appellerer til både smil og overbærenhed, for debatten får en interessant undertone i lyset af den uskrevne og usagte baggrund for fremsættelsen af forslaget.

Jeg kan egentlig godt være enig med Socialdemokratiet i, at vi skal skabe klarhed i lovgivningen på boligområdet, men for mig at se opfylder forslaget ikke den målsætning. Jeg tror hverken det skaber mere klarhed, eller at vi får tydeligere regler på området.

Kristeligt Folkeparti så meget hellere, at vi fik et friere boligmarked med naturlig prisdannelse, for så ville mange problemer være løst efter vores mening. Det var bedre at tage fat et andet sted og skabe en mere liberal boliglovgivning, hellere regelsanering end flere regler.

Vi afviser forslaget.

Pia Gjellerup (S):

Det kunne være fristende at gøre det, som nogle ministre gør, når de er oppe at svare, efter at en række ordførere er kommet med bemærkninger til deres forslag, nemlig gennemgå forslaget i detaljer, for der har i hvert fald været nogle enkelte ordførere, som har beskrevet, dels hvad der er gældende i dag, og dels hvad forslaget vil give anledning til, på en måde, der hverken på det ene eller andet punkt stemmer overens med virkeligheden.

Men jeg vil gribe fat i to synspunkter, som har været gennemgående, og som er væsentlige. Det ene er spørgsmålet om, hvorvidt der vil skabes mere klarhed, og her lagde boligministeren faktisk ud med at læse små sentenser op fra lovforslaget. Jeg vil gerne spørge boligministeren: Har boligministeren lettere ved at definere »og lignende midlertidig benyttelse« i forhold til, om boligministeren kan fortælle, hvor han har sin folkeregisteradresse? Jeg er helt sikker på, at han ved det sidste meget bedre end det første. Det er faktisk et af kernepunkterne i lovforslaget. Bopælen ved man hvor er, og i folkeregisterlovgivningen – og ikke alene i loven, men selvfølgelig også i den vejledning, der hører til om registrering af bopæl – er der nogle meget nøje afgrænsninger af, hvad det er, man er forpligtet til at have som sin bopæl. Så jeg vil tro, at mange af dem, der ikke er helt sikre på, om det nu vil skabe mere klarhed, vil blive overbevist under udvalgsarbejdet.

Det andet emne, som har været berørt, og som er meget centralt, er spørgsmålet om kommunernes ret til at bestemme. Debatten har lidt antydning, at der skulle være flere regler. Det er der faktisk ikke tale om; der er tale om, at der kommer en klarere regel, og at kommunerne i modsætning til, hvad der står i loven i dag, selv får opgaven og retten til at definere, hvad det er, de vil give tilladelse til, og så gøre det på en sådan måde, at de borgere, det berører, også er vidende om det, så man på den måde søger at skabe en vis retssikkerhed, også for dem, der ansøger hos de kommunale myndigheder.

Det er i det hele taget noget, som vi gennemgående er optaget af, at kommunerne får en ret til at bestemme nogle ting, der er knyttet til de enkelte områder og de enkelte kommuner,